

Italijanski zrakoplovci ubili župnika.

O. F. D. Zubac poroča v »Novinah«: »Pred nekaj dnevi sem odšel s svojega mesta, da zamenjam tovarisa pri nekem sanitetnem oddelku, ki se je nahajal v najbližnjem kraju za bojno črto v mahih, v naglici napravljenih barakah. Celi dan je tulil okoli nas ljut topniški boj, malo pred poldnevom so krožili nad nami italijanski zrakoplovi in metali bombe na naše barake, ki so bile na krovu označene z rudečim križem. Tu sem se nahajal z ranjenci, katere smo prenesli sem iz linije. Potrebnoval sem nekaj cerkvenih stvari in obiskal župnika. Ko grem od njega proč, začujem silen pok pri župnikovem stanovanju vik in krik, ljudje so bežali. Italijanski zrakoplovci so vrgli bombo. Skočil sem nazaj v župnišče in dobim dobrega duhovnika pred pragom hiše, ležečega v krvi. Bomba ga je zadela, boril se je s smrtjo. Mogel sem ga djati še v sveto poslednje olje, za par minut je bil mrtev...«

Smrti je ušel.

Desetnik Franc Ungar, doma iz Št. Jurja ob juž. žel., piše:

Dne 31. oktobra sem bil v veliki smrtni nevarnosti. Polentar je namreč po noči z minkim metačem streljal na nas. Ena mina je ravno za meter pred menoj padla na tla in se je ob moji prstojanki razpočila. Jaz sem ravno pred petimi minutami na dotičnem mestu moštvo delil hrano. Imel bi se naprej nadaljevati in deliti ostalo hrano, toda v mojo lastno srečo sem prenehel ter se s sebi napolnil salo in odšel v svojo postojanko jesti. Ko sem začel jesti, je mina eksplodirala ter okoli mene raztrgala vse na drobne kosce. Postojanko, ki je bila zraven, v kateri sem jedel, je razrušilo in mene zasulo, da nisem vedel, sem li živ ali mrtev. Toda Bog me je obvaroval, ostal sem zdrav in nepoškodovan, le malo rano sem dobil na glavo.

Takoj na to sem se odločil, dotično mesto natančneje ogledati, ker je mina eksplodirala. Videl sem, kakšno jama je razrila v trda tla, da bi bil lahko konja zakopal v njo. Spoznal sem očitno, kako me je Bog čudežno obvaroval, da sem še ostal pri življenju. Na drobne kosce bi me lahko bilo raztrgalo. Tako je nekateri moje tovariše. Naj jim bo zemljica lahka! Niso se bali umreti za domovino. Večkrat sem že slišal, kako je bil že marsikateri čudežno obvarovan, ali jaz tega skoraj nisem prav verjel. Toda sedaj, ko sem to sam skusil, pa sem popolnoma prepričan, kako Marija čudežno obvaruje človeka, kateri se k njej zateka in se ji priporoča. Kadjar sem bil zadaj za bojno črto, sem večkrat obiskal cerkev in se udeležil sv. maše ter se priporočal Bogu in angelju varihu. Omenim še tudi, da so pri tej ofenzivi bili tukaj jako hudi boja. Polentar je mislil predreti našo bojno črto. Teda mi slovenski fantje vedno dobro branimo našo zemljo. Vsi napor in naskoki so bili krvavo odbiti in je imel sovražnik mnogo izgub.

Laška granata in svinja.

Z južnega bojišča se poroča:

»Ob bojni črti se marsikaj doživi, sliši in vidi, kar se ne more in ne sme javno zapisati; so to dogodki, ki v človeku vzbujajo zdaj smeh, zljaj jok; tu se človeku nudi v resnici le »gola resnica«. V misli imam dogodek, ki se je vršil v jako žalostnih trenutkih, in vendar je povzročil mnogo smeha pri častnikih, vojaki in kmetih. Povem ga po resnici z navedbo kraja in dneva.

Bilo je dne 25. oktobra t. l. ob pol 11. predpoldne, ko so Lahi nenadoma začeli obstreljevati s topovi vas Levpo na Kanalskem. Vse je začelo bežati in vpiti, vojaki, možje, žene, otroci; iz vseh hiš so izganjali živino, zakaj rečetera poslopja so že pričela goreti. Tako je tudi cerkvenik, v kojega hišo je priletela granata in jo zažgala, priganjal svojo debelo svinjo izpred hiše in jo hotel spraviti v varen kraj, toda tej nesrečni živali se nikakor ni mudilo, tako da jo je moral cerkvenik prepustiti njeni negotovi usodi in sam zbežati v varno zavetje. Vse je gledalo iz varne daljave, kam se bo sedaj ta žival obrnila in kaj bo z njo. Marsikate remu so tekle sline pri misli, zakaj se ni to v teh časih tako dragoceno žival pravočasno zaklalo in mirno použilo; pa sedaj ni bilo več časa za take požrešne misli. Granate so gosto priletevale, in vsak je nehote, dasi so žele in otroci vpili, gledal na vas, kaj bo z v njej edino živem ostalem bitju — s svinjo. Kar pade granata petdeset korakov daleč od živali; vsak je mislil, da bo sedaj obležala ali pa bežala. Ne, rasprotno. Mahnila jo je popolnoma mirnim in zdravim korakom proti od

granate skopani in se kadeči jami; ko to prevoha, se lepo mirno vleže vanjo. Dasi so bili trenutki skrajno resni in žalostni, vendar se je vsak smejal živali, ki je tako malo vpoštevala laško granato. Pa še ni konec prizora. Dvajset korakov od jame, kamor se je vlegla debeluharca, pade zopet druga granata in napravi novo se kadečo jama, daleč raznašajoč kamenje in železne drobce izstrelka. Vsak je bil prepričan, da je sedaj žival gotovo proč. Pa ne. V veliko začudenje vseh opazovalcev vstane zdrava iz jame in jo reže naravnost k novi jami, jo ovoha in se zopet vleže vanjo. Častniki in vojaki so noreli nad smešnim prizorom. Vsklikov: svinjska sreča ni manjkalo. Dasi so granate še vedno žvižgale v vas, je kmalu nato debela žival zdrava vstala iz jame in izginila med hišami v vasi. Kaj si je ta žival mislila ali ne mislila, ko se je vlegla v jame laških granat, to prepustim v rešitev študiranim ljudem; eno je bilo pa takoj na mestu gotovo: da s svojim obnašanjem nikakor ni povzdignila pri vojaki in kmetih čuta spoštovanja do laških granat. In to je tudi res; že prej ga ni bilo, sedaj pa še manj.

Življenje na snežnikih.

Z italijanskega bojišča se nam piše:

Pred šestimi tedni, ko smo dospeli na te orjake, si pač nisem mislil, da mi bo mogoče tukaj dolgo živeti, kajti pretresel me je mraz, da sem šklepetal z zobmi, kot drdra na vel. petek. Toda že drugi dan sem opazil, da bo življenje na gorah dokaj zanimivo. Tukaj smo pred sovražnikom mnogo bolj na varnem, kot n. pr. v dolini. Pristop mu je na mnogih krajih nemogoč, tam pa, kjer bi se le s težavo priplazil k nam, stoje vojaki na straži, kateri bi ga, še predno bi se priplazil na vrh, kmalu poslali na oni svet.

Stanujemo v lesenih barakah, vzdanih v steno, kjer kurimo noč in dan in je torej precej toplo. Vode ni blizu, zato pa si jo napravljamo iz snega, katerega je več kot dosti. Vsako jutro gre nekaj mož z vrečami in lo. atami po snažni sneg, in ko ga nabašejo, ga nesejo kuharju rekoč: »Sedaj smo prinesli v mlin«, in pri takih besedah se črni kuhar vedno smeji. To naš kuhar izgleda ravno tako, kot se čita v knjigi »Slov. fantje v Bosni in Hercegovini« o slugi Pipcu, ki kuha kavo in pripoveduje zgodbi o mori. Nekateri mu pravijo tudi Poljančev Cencek, ker ima kapo prežgano in mu gledajo črni lasje skozi ko tistemu dečku, ki ga je opisal Ksaver Meško.

Tudi drva napravljamo našemu kuharju in za našo barako in sicer sekamo pritlikavce, ker večjih dreves ni. Vsi vojaki radi delamo in skrbimo vsi za enega in eden za vse.

Kdo bi mislil, da pride človeku v vojski tudi na misel kepanje, in vendar je res; včasih se namreč tudi kepano. Ko pa nas začne zebsti, gremo v barake ali pa v kuhinjo k »Pipcu«.

Od začelka smo imeli dosti dela, ko smo postavljali barake, pa vsak je delal z veseljem, ker je vedel, da bo potem pod stroho in na toplem.

Pozdrave!

Franc Bečan.

Novi vpoklici v Italiji.

Italija je poklicala pod orožje novince vseh treh vrst letnika 1896 in vse črnovojniške zavezance letnikov 1892, 1893 in 1894, ki so bili pri prebiranju spoznani za sposobne za orožje.

Naši zrakoplovci metali na Verono bombe.

V nedeljo zjutraj, dne 14. novembra so avstrijski zrakoplovci pripluli nad Verono in metali na mesto bombe. Od treh zrakoplovov, ki so krožili nad mestom, je vrgel vsak 5 do 6 bomb. Na trgu »Piazza d' erbe« je ravno bil tržni dan, ko je padla prva avstrijska bomba. Množica je preplašena bežala s trga. Ena sama bomba je usmrtila 18 ljudi. Kakor pravijo italijanska poročila, je mrtvih 30, težko ranjenih 29, lahko ranjenih pa 19 oseb. Bombe so porušile tudi nekaj hiš. (Mesto Verona leži v Gornji Italiji, južno od Južne Tirolske.)

»Velikanska italijanska zmaga.«

List »Athina« prinaša s Krfa brzojavko, po kateri so italijanske vojne ladje, ki so se nahajale

kraj otoka, zapazile ponoči, kako se jim približujejo črne pike. Jasno jim je bilo takoj, da je poskus s strani avstrijskih torpedovk in podmorskih čolnov, da napadejo italijanske ladje. Raditega so Italijani takoj začeli ljuto streljati iz vseh svojih topov. Angleško in francosko brodoge je prihitelo preplašenim Italijanom na pomoč in tako je trajala bitka vso noč. Ker pa sovražno topništvo ni nič odgovarjalo, so se premaknile italijanske ladje in izvedele, da so se borile z veliko množino naplavljenih drv iz reke Avosa.

Zopet dve italijanski ladji potopljeni.

V zadnji številki »Slov. Gosp.« smo med naj-novejšimi vestmi poročali o potopu italijanske ladje »Ancona«. V Italiji je radi potopitve te ladje nastalo grozno razburjenje, ker nihče ni pričakoval, da bi naši podmorski čolni tudi na južno-zahodni strani Italije prežali na italijansko brodoge. Poroča se, da je bilo od 496 potnikov, ki so se nahajali na »Anconi«, rešenih le 340. Italijanski mornarji so baje pehali uboge potnike proč od rešilnih čolnov in so skušali naprej rešiti svoje življenje. Več rešilnih čolnov pa sploh niso spustili v morje.

Iz Rima se dne 13. novembra poroča: Dne 9. novembra je potopil avstrijski podmorski čoln italijanski parnik »Firenze«, ki je plul proti Port Saidu. 96 mož posadke in 27 potnikov je bilo rešenih, ostali so utonili. »Firenze« je bila se le 1. 1914 zgrajena. Na njej so se vozili sami bogataši.

Dne 14. t. m. pa poročajo iz Rima: Italijanski parnik »Bosnia« je bil pri otoku Gavdo (južno od Krēte) od avstrijskega podmorskega čolna potopljen. Moštvo in potniki so se rešili v čolne.

Ruska sodba o armadi nadvojvoda Evgena.

Vojaški kritik moskovskega »Ruskega Slova« polkovnik V. Mihajlovski piše, da so Italijani že opustili svoje sanje o vojaškem izprehodu v Avstrijo in na Ogrsko. Izjava: »Hrabrih čet nadvojvoda Evgena ne premaga celo podvojena sila Italijanov.«

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Naša armada stoji sedaj v Srbiji ako vzame-mo zračno črto, kakih 170 km južno od Belgrada ob črti Uvac-Javor-Raška-Babica Kuršumljah. Pri Kuršumljah se spajata naša in bolgarska bojna črta. Radi deževja, snega in blata je naša armada zadnje dni le polagoma napredovala.

Vedno bolj se bliža trenotek, ko se bo srbska armada morala spustiti z nami v boj ali pa zbežati v albanske in črnogorske gore. Kaj se bo zgodilo, o tem se veliko ugiba, kar je znamenje, da nihče ne ve nič gotovega. Naša armada je pripravljena, da se srbska armada na lastni zemlji še postavi v bran. Tako je za nas vsako presenečenje izključeno.

Ali še vojvoda Putnik poveljuje srbski armadi, kje se nahaja kralj Peter, o tem se tudi ne da nič gotovega izvedeti.

Splošno umikanje srbske armade v Albanijo.

Iz Lugana se dne 12. novembra poroča: Splošno umikanje srbske armade v Albanijo se vrši v smeri proti Skadru in Draču.

Kam bo šla srbska vlada.

Francoski ministrski predsednik Briand je izjavil, da Srbija ne bo prosila za poseben mir. Ako bo srbska vlada morala zapustiti lastno deželo, bo iskala gostoljubnosti pri Italijanih.

Črnogorski kralj Nikita nevarno bolan.

Iz Lugana se dne 12. novembra poroča: Črnogorski prestolonaslednik Danilo je bil brzojavno poklican iz južne Francije, kjer se je zdravil, v Cetinje, ker je njegov oče, kralj Nikita ki že nekaj tednov ni prav zdrav, tako nevarno zbolel, da se je bati najhujšega.

Pri zajutreku so ga zmotili.

„Berliner Tageblatt“ poroča: njegov dopisnik Hegeler s srbskega bojišča: Ravnokar sem z velikimi težavami došel v srbsko mesto Hruševac. Srbi so na potu v Hruševac podrli vse mostove, tudi onega čez Moravo. Promet se vzdržuje s pomočjo čolnov. Za sedaj morajo vozovi in vojaške čete prebresti globoke potoke, ako hočejo naprej. Med železniškimi vozovi, ki so ostali na dolgi progi, se nahajajo tudi salonski voz srbskega prestolonaslednika, kateri se je še malo ur pred vhomom naših čet nahajal v mestu. Iz stanja, v kakoršnem se je nahajal salonski voz, se da sklepati, da je bil prestolonaslednik ravno pri zajutreku presenečen.

Ruska armada ob rumunski meji.

Iz Aten se poroča, da zbirajo Rusi ob rumunski meji velike množice vojaštva s težko artilerijo. Razmerje med Rusijo in Rumunijo se je baje poostrišlo.

Bolgarsko-srbsko bojišče.

Bolgarske čete zavzemajo v Srbiji zelo dolgo in vijugasto fronto. V severnem delu postopajo popolnoma z nami sporazumno. Na jugu pa imajo proti sebi Srbe, Francoze in Angleže. Srbi se držijo v bližini Bitolja (Monastirja). Prihajajo vesti, da so Srbi začeli Bitolj izpraznjevati, kajti Bolgari prihajajo vedno bližje. Francozi se držijo južno od Velesova ter so bili parkrat baje že pošteno tepeni. Angleži pa so blizu Strumice ter se tudi tukaj kakor povsod izogibajo vsaki večji bitki.

V Grčiji se sedaj zelo razpravlja vprašanje, kaj potem, ako bodo morali Srbi preko Bitolja stopiti na grška tla. Pravzaprav bi jih morala Grčija kot nepristranska država razorožiti, toda tega tudi nasproti Angležem in Francozom ni storila. Ako jih ne razoroži, potem pa mora tudi Bolgarom in nam dovoliti, da smemo stopiti z orožjem na grška tla ter se spoprijeti s Srbi, Francozi in Angleži.

Angleški vojni minister Kitchener je odpotoval iz Londona, kakor pravijo, v zelo važni zadevi. Sedaj ga pričakujejo, da se bo javil naenkrat ali pri Solunu, ali Dardanelah, ali ob Sueskem prekopu ali kje drugod. Četverosporazum stavi nanj veliko upanje.

120.000 četverosporazumovih vojakov v Solunu.

Iz Aten se dne 13. novembra poroča: Zanesljivo je dognano, da je četverosporazum izkrcal v Solunu do včeraj dne 12. novembra 120.000 mož, od teh jih je 80.000 že odkorakalo na srbsko fronto.

Naši ujetniki v Bolgariji

V Nišu oproščeni avstroogrski ujetniki, moštvo in častniki, so se dne 16. tm. pripeljali v Sofijo, kjer so bili o kraljice Eleonore in od princezinj Evdoksije in Nadežde iz edno srčno sprejeti. Kraljica in princezinji so jih prišle pozdravit, meščanstvo jih je pogostilo.

Hrabri Italijani.

Dne 11. novembra je laška ladja »Piemonte« — čujte in strmite — pogumno obstreljevala bolgarsko pristanišče Dedeagač. Bolgari namreč ne odgovarjajo, in za to je Italijan na varnem.

Dosedanji bolgarski plen.

Bolgari so v dosedanjih bojih ujeli 25.000 Srbov in uplenili 200 topov.

Na Grškem

Novo Skuludisovo ministrstvo se zbornici niti ni predstavilo, ker je bilo prepričano, da bi ne dobilo večine za svoje vladne načrte. Pač pa si upa dobiti večino po novih volitvah, za to je razpustilo zbornico in razpisalo za dan 19. dec. nove volitve. Medtem imata kralj in novo ministrstvo proste roke za svojo politiko. Iz Aten prihajajo poročila, da se Venizelosovi pristasi ne nameravajo udeležiti novih volitev, česar pa ne verjamemo.

Sploh je treba velike previdnosti pred raznimi neuradnimi vestmi iz balkanskih držav. Mi jim nikdar nismo veliko verjeli in smo za to še najbolj zanesljivo poučevali svoje čitatelje.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Zima na ruskem bojišču.

Zima pritiska z vso silo na ruskem bojišču. Armade se nahajajo v snegu in ledu. Na obeh straneh so zakopani in večjih podjetij ni pričakovati, tudi pri Rigi in Dvinskem ne.

Ob Styru se nam je posrečilo, potisniti Ruse zopet na izhodni breg.

Nemško-francosko bojišče.

Na Francoskem za mir.

S Francoskega prihaja vedno več poročil, da si tamkaj želijo miru. Francoske moči so izčrpane. Sedaj se govori, da se nahaja prejšnji francoski minister Caillaux v Hagu, kjer ima zelo važne pogovore. Stvar se glasi preveč skrivnostno, za to se nam ne zdi zelo važna. Mi beležimo le dejstvo, da na Francoskem raste želja po miru.

Angleški vojni izdatki: 39 888 milijonov kron.

V angleški spodnji zbornici je pri točki o vojnih izdatkih in o vojnem kreditu 400 milijonov funtov sterlingov (9000 mil. kron) izjavil ministrski predsednik Asquith, da se je s tem zvišala skupna vsota vojnih izdatkov od začetka vojske na 1622 milijonov funtov sterlingov (39.888 mil. K). Izdatki od 1. aprila do 6. nov. so znašali 734.100.000 funtov, dnevni vojni stroški med 12. sept. in 6. nov. 4.350.000 funtov (65 milj. K) v prejšnjem delu finančnega leta. Glavni vzroki večjih vojnih izdatkov so predumenji za zaveznike in stroški municije. V bodoče se izdatki ne bodo zmanjšali, temveč je radi nastalih razmer celo mogoče, da se bodo stroški še povečali.

V Perziji.

V Perziji je velika agitacija od strani Turkov, Rusov in Angležev. Vsak hoče, da bi se Perzija nagnila na njegovo stran.

Ob Dardanelah.

Boji ob Dardanelah so malodane popolnoma utihli. Vendar še Angleži in Francozi vzdržujejo svoje postojanke, čeprav se veliko govori, da jih nameravajo popolnoma opustiti.

Razne novice.

Konference avstrijskih škofov. V soboto so se končale konference avstrijskih škofov. Na dnevnem redu je bilo veliko poročil. Podrobno in natanko se je razpravljalo o cerkvenem življenju o sedanjem cerkveno-političnem položaju in o nalogah katoliške cerkve in katoličanov po vojski, da se zacelijo rane. Zlasti se je govorilo o nalogah na širokem polju vojne preskrbe.

† Dr. Viljem Janežič. V Gradcu je umrl po daljši mučni bolezni dne 15. tm. svetnik deželne nadsodišča dr. Viljem Janežič, v starosti 52 let. Pokojnik je služil prej v Šmarju pri Jelsah in od l. 1899 v Mariboru, ker je ostal do lanskega leta, ko je bil imenovan k nadsodišču v Gradcu. Veljal je za najboljšega sodnika na Štajerskem. Svojemu slovenskemu narodu je ostal vedno zvest. Značaja je bil tihega in blagega. Trajen mu spomin!

Poročil se je v Gradcu pri usmiljenih bratih starešina kat. akad. društva »Zarja« dr. Ludovik Kramberger, asistenčni zdravnik na severnem bojišču z gđc. Elci Minarikovo. Obilo sreče!

Gospodinjska šola na Vrhniki se začne s 1. decembrom t. l. in se konča s koncem aprila prihodnjega leta. Sprejemajo se gojenke, ki so izpolnile 14. leto. Vložijo naj prošnjo v kar najkrajšem času vsaj do 25. t. m. na kuratorij gospodinjske šole na Vrhniki, priložijo naj zadnje šolsko izpričevalo, krstni list in če le mogoče priporočilo svojega župnega urada. Gojenke notranje šole pla-

čajo mesečno 45 K, vnanje, ki imajo celodnevni pouk in kosilo v zavodu, 1 K na dan. Dosedanje prosilke naj se znova oglasijo! Slovenke v slovenske šole!

Glavna skupščina štajerskega pododbora Zadrzne Zveze v Ljubljani se vrši v sredo, dne 24. nov. 1915, točno ob 8. uri zjutraj v Celju v hotelu »Beli vol«, Graska cesta, I. nadstropje. — Vsled sklepa glavne skupščine dre 25. junija 1913 v Celju je dolžnost vsake zadrge, da pošlje vsako leto h glavni skupščini pododbora vsaj jednega zastopnika.

Spremembe v šolski službi. V stalni pokoj sta stopila: Franc Žiher, nadučitelj na ljudski šoli na Vurbergu pri Ptujju in Emilija Jelovšek, učiteljica na dekliški šoli v Št. Jurju ob južni železnici. V začasni pokoj je stopila Albina Runovc, učiteljica v Št. Lovrencu v Slov. goricah.

Novi vlaki med Mariborom in Koroško. Od 15. novembra t. l. vozi med Mariborom in Celovcem nov osebni vlak štev. 415, ki zapusti Maribor glavni kolodvor ob 6. uri 20 minut zjutraj in pride v Celovec ob 9. uri 39 minut predpoldne. Iz Celovca pa vozi nov vlak štev. 414 ob 2. uri 40 minut popoldne in pride v Maribor ob 6. uri 21 minut popoldne in ima zvezo s poštnim vlakom, ki odhaja iz Maribora v Gradec ob 8. uri 5 minut zvečer. Za novi vlak si je veliko prizadeval posl. Fr. Pišek.

Brzojavni promet za večino spodnještajerskih glavarstev zopet prost. Vojaško etapno poveljstvo je odredilo, da je zasebni brzojavni promet v ozemlju (krajnih glavarstev Maribor, Ptuj, Celje in Slovenji Gradec s 15. novembrom zopet prost. Zasebne brzojavke so torej odslej zopet za celo Štajersko izvzemši Kozje, Brežice, Dobovo, Pišce, Št. Peter pod Sv. Gorami, Rajhenburg, Sevnica in Podčetrtek dovoljene.

Vojaški dan l. 1915. Podružnica vojaškooskrbovalnega zavoda za Štajersko (predsednika vitez Pantz in Heinrich Wastian) bo tudi letos nabirala darove za božičnico vojakom. V Mariboru pa se je ustanovil poseben odbor za vojaški dan l. 1915, kateremu načeluje glavar Weiss in ki bo po svojih zaupnikih poslal vojakom darove na bojišče (lani jih je vozil dr. Mravljag), oziroma jih razdelil po mariborskih bolnišnicah. Ako bi kaj denarja preostalo, se bo porabil, da se ojači zaklad v podporo družin rezervistov mesta in političnega okraja mariborskega. Denar se v te blage namene sprejema, kakor povzamemo iz oklica, razven v bankah tudi v posojilnici v Narodnem domu ter v uredništvu »Marburger Zeitung«.

General pl. Borojevič — slayljen junak. Vse občine političnega okraja Voloska, ki imajo pravico do imenovanja častnih članov, so imenovala generala infanterije Svetozarja pl. Borojeviča za častnega občana v trajno zahvalo za varstvo, ki jo ima okraj vsled zmagovite obrambe proti italijanskemu vpadu. Tudi mesta Varaždin in Požega sta soglasno izvolili generala za častnega meščana.

Borojevičev trg na Sušaku. Občinski svet v Sušaku je sklenil imenovati trg pred novo mestno lekarno »Borojevičev trg«. Tudi v občinskem svetu na Reki je bil stavljen predlog, da se imenuje ena reška ulica »Borojevičeva ulica«.

Spoštujmo slovensko mater! Četovodja Ivan Breznik nam piše od Borojevičeve armade: Mnogi mislijo, da morajo v vojskinem času nemškutariti. To ni potrebno! Kakor naši slavni vojsk vodje Borojevič, Pubalo, Globočnik in drugi spoštujejo svoj materni slovanski jezik, tako tudi mi ne smemo nikjer zapostavljati govornice, ki smo jo podedovali po svoji materi!

Slovensko-štajerski demobranski polk štev. 26 se s ponosom prišteva med najhrabrejše naše armade. V tem polku, ki se je pešbeno hrabro boril v Karpatih, je bilo dosedaj odklikovanih 86 častnikov in 554 mož, od katerih so dobili 4 zlata, 36 velike srebrne, ostali pa male srebrne hrabro tne kolajne. 116 mož je za odklikovanje še predlaganih. Kakor znano služijo v tem polku po veliki večini Slovenci.

Sveta maša v strelskem jarku. Ivan Pečnik, član Orla v Zakotu pri Brežicah, piše z italijansko-tirolskega bojišča: Včeraj sem bil tako srečen, da sem se udeležil sv. maše, ki se je darovala v strelskem jarku, akoravno so živžgale takrat okoli nas granate. Po dokončani sv. maši so nam še č. g. kurat polagali sladke in vesele besede na naša srca, da smemo upati, da bo kmalu prišla presrečna urica, ko bo zadonel glas »mir« po celi Av-